

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 777

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 noiembrie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.089 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	2-3	Decizia nr. 1.187 din 15 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7-8
Decizia nr. 1.106 din 8 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	3-4	Decizia nr. 1.256 din 22 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007	9-10
Decizia nr. 1.149 din 13 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă	5-6	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.151 din 13 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	6-7	1.071. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2011 al Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii	11-15
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		234/2.698. — Ordin al ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice privind revizuirea mediei numărului de locuitori prevăzute în tabelul 2 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.089**

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din Rebra, jud. Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 860/265/2010 al Judecătoriei Năsăud.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 860/265/2010, **Judecătoria Năsăud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din Rebra, jud. Bistrița-Năsăud, într-un dosar având ca obiect o cerere în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât competența instanțelor de judecată poate fi stabilită numai pe calea adoptării unei legi și nu a unei ordonanțe de urgență.

Judecătoria Năsăud consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 și 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008, cu modificările ulterioare, prevederi care au următorul cuprins:

— Art.13: „(1) *Împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*

(3) *Cererea în anulare nu suspendă executarea. Suspendarea va putea fi însă încuviințată, la cererea debitorului, numai cu dare de cauțiune, al cărei cuantum va fi fixat de instanță.*

(4) *Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța de plată, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 9 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.*

(5) *Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”;*

— Art. 14: „(1) *Ordonanța de plată, devenită irevocabilă ca urmare a neintroducerii sau respingerii cererii în anulare, constituie titlu executoriu.*

(2) *Împotriva executării silite a ordonanței de plată debitorul poate face contestație la executare, potrivit dreptului comun. În cadrul contestației nu se pot invoca decât aspecte legate de procedura de executare.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2) privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, prin Decizia nr. 120 din 16 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 aprilie 2004, Curtea a statuat că termenul de „lege” are mai multe înțelesuri, în funcție de distincția ce operează între criteriul formal sau organic și cel material.

Potrivit primului criteriu, legea se caracterizează ca fiind un act al autorității legiuitoare, ea identificându-se prin organul chemat să o adopte și prin procedura ce trebuie respectată în acest scop. Această concluzie rezultă din coroborarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, conform căroră „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*”, cu prevederile art. 76, 77 și 78, potrivit căroră legea adoptată de Parlament este supusă promulgării de către Președintele României și intră în vigoare la trei zile după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, dacă în conținutul său nu este prevăzută o altă dată ulterioară.

Criteriul material are în vedere conținutul reglementării, definindu-se în considerarea obiectului normei, respectiv a naturii relațiilor sociale reglementate.

În ceea ce privește ordonanțele Guvernului, Curtea reține că, elaborând astfel de acte normative, organul administrativ exercită o competență prin atribuire, care, prin natura ei, intră în sfera de competență legislativă a Parlamentului. Prin urmare, ordonanța nu reprezintă o lege în sens formal, ci un act administrativ de domeniul legii, asimilat acesteia prin efectele pe care le produce, respectând sub acest aspect criteriul material.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din Rebra, jud. Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 860/265/2010 al Judecătorei Năsăud.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.106

din 8 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Aurica Hagiescu, Florentina Vintilă și Maria Ionescu în Dosarul nr. 50.633/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.992D/2010.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, Florentina Vintilă. Lipsesc celelalte părți și autori ai excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În consecință, întrucât un act juridic normativ, în general, se definește atât prin formă, cât și prin conținut, legea, în sens larg, deci cuprinzând și actele asimilate, este rezultatul combinării criteriului formal cu cel material.

Așa fiind, pentru argumentele arătate în prealabil, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate potrivit căreia competența instanțelor de judecată poate fi stabilită numai pe calea adoptării unei legi în sens restrâns, și nu pe cea a unei ordonanțe de urgență și, prin urmare, nu poate reține nici încălcarea art. 126 alin. (2) din Constituție.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că prevederile de lege criticate nu contravin Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 50.633/3/2009, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Aurica Hagiescu, Florentina Vintilă și Maria Ionescu într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune formulată în temeiul Legii nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât obligă persoana îndreptățită să se

adreseze instituției publice care a făcut privatizarea, îngrădind astfel dreptul de a urmări bunul direct la cel care îl deține. Aceasta reprezintă, în opinia autorilor excepției, o discriminare, o inegalitate flagrantă în fața legii și o încălcare a dreptului de proprietate privată.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, reglementarea criticată fiind în concordanță cu normele constituționale invocate în susținerea acesteia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, care au următorul conținut:

„(1) Pentru imobilele evidențiate în patrimoniul unor societăți comerciale privatizate, altele decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1) și (2), persoanele îndreptățite au dreptul la despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, corespunzătoare valorii de piață a imobilelor solicitate.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul în care imobilele au fost înstrăinate.

(3) În situația imobilelor prevăzute la alin. (1) și (2), măsurile reparatorii în echivalent se propun de către instituția publică care efectuează sau, după caz, a efectuat privatizarea, dispozițiile art. 26 alin. (1) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(4) În situația bunurilor imobile preluate cu titlu valabil, înstrăinate sub orice formă din patrimoniul administrației publice centrale sau locale, persoana îndreptățită va notifica organele de conducere ale acesteia. În acest caz, măsurile reparatorii în echivalent vor consta în compensare cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de către entitatea investită potrivit prezentei

legi cu soluționarea notificării, cu acordul persoanei îndreptățite, sau despăgubiri acordate în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv.”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 alin. (2) referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 830 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008, a statuat că dispozițiile Legii nr. 10/2001 au instituit o procedură administrativă, având ca obiect restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, indiferent de destinația lor, deținute la data intrării în vigoare a legii de persoanele juridice prevăzute la art. 21 alin. (1). Regula instituită de lege în această materie o reprezintă restituirea în natură a imobilelor, excepția fiind despăgubirea prin echivalent în cazurile expres prevăzute de lege.

Declanșarea procedurii are loc pe calea unei notificări adresate de către persoana îndreptățită persoanei juridice deținătoare, iar dacă aceasta din urmă nu este cunoscută primăriei în a cărei rază teritorială se află imobilul sau instituției care a efectuat privatizarea, respectiv Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, ministerul de resort sau autoritatea administrației publice locale, în cazul în care imobilul se află în patrimoniul unei societăți comerciale privatizate cu respectarea dispozițiilor legale.

Pentru evitarea perpetuării stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a unor asemenea imobile, art. 22 din Legea nr. 10/2001 a instituit un termen de 6 luni de la data intrării sale în vigoare, în interiorul căruia trebuie trimisă notificarea, termen prelungit în două rânduri cu câte 3 luni și care a expirat la un an după intrarea în vigoare a legii. Sancțiunea nerespectării acestor termene constă în pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.

În ceea ce privește pretinsa contrariedade a reglementării criticate cu dispozițiile art. 16 și art. 44 din Constituție, Curtea Constituțională apreciază că art. 29 din Legea nr. 10/2001 nu creează nicio inegalitate de tratament între diferitele persoane care solicită restituirea unor imobile preluate de către stat și care cad sub incidența legii speciale, pentru toate aceste persoane fiind prevăzută aceeași procedură, respectiv aceleași drepturi și obligații.

De asemenea, textul de lege criticat nu aduce, prin el însuși, o atingere a dreptului de proprietate privată, legiuitorul reglementând, în limitele permise de art. 126 din Constituție, procedura obținerii reparațiilor convenite persoanelor îndreptățite, ca urmare a încălcării anterioare de către stat a acestui drept.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Aurica Hagiescu, Florentina Vintilă și Maria Ionescu în Dosarul nr. 50.633/3/2009 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.149

din 13 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, excepție ridicată de Mircea Asiminoae, Dumitru C. Lahman, Ileana Lahman, Ileana Râșcă, Ovidiu Morariu, Virginia Nisteriuc și Emilian Petrescu în Dosarul nr. 4.079/86/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.714D/2010.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, Mircea Asiminoae, procuratorul Valeria Asiminoae, cu procură judiciară depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul procuratorului autorului excepției care solicită admiterea acesteia pentru motivele pe care le-a invocat în fața instanței de judecată. Depune la dosar un număr de 167 de înscrisuri.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aspectele criticate privesc aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 4.079/86/2010, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă**, excepție ridicată de Mircea Asiminoae, Dumitru C. Lahman, Ileana Lahman, Ileana Râșcă, Ovidiu Morariu, Virginia Nisteriuc și Emilian Petrescu într-un litigiu de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că ordonanța criticată este neconstituțională, întrucât trece abuziv în proprietatea privată a statului suprafața de 24 ha de teren ce constituie proprietate privată a acestora.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția ridicată, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/1999 a fost abrogată prin art. 33 din cap. VI al Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum rezultă din încheierea de sesizare, precum și din notele scrise ale autorului excepției, îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 607 din 13 decembrie 1999.

Această ordonanță a fost abrogată prin art. 33 din cap. VI al Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (2) și (3) privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost ridicată într-o acțiune în contencios administrativ având ca obiect constatarea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999.

În legătură cu sesizarea cu excepția de neconstituționalitate a unei ordonanțe care constituie obiect exclusiv al acțiunii principale introduse la instanța de judecată, în jurisprudența sa (ex. Decizia nr. 761 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 7 decembrie 2006), Curtea a statuat că „legile și ordonanțele Guvernului nu pot fi atacate pe cale principală, prin acțiune introdusă exclusiv în acest scop la instanța de judecată sau de arbitraj comercial, ci numai pe cale de excepție, în valorificarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim”.

De asemenea în Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007, Curtea a reținut că, „potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei ordonanțe care are legătură cu soluționarea cauzei” și că, „atunci când obiect exclusiv al acțiunii principale introduse la instanța de judecată este constatarea neconstituționalității unei ordonanțe simple sau ordonanțe de urgență a Guvernului, excepția de neconstituționalitate este

transformată într-o veritabilă acțiune, pierzându-și astfel natura sa de excepție, înțeleasă ca un mijloc de apărare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecării”.

În cazul de față, Curtea reține că acțiunea principală și fondul cauzei se identifică practic cu excepția de neconstituționalitate. În consecință, Curtea constată că sesizarea sa a fost făcută în mod nelegal, cu încălcarea prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 și, ca atare, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciul de apă, excepție ridicată de Mircea Asiminoae, Dumitru C. Lahman, Ileana Lahman, Ileana Râșca, Ovidiu Morariu, Virginia Nisteriuc și Emilian Petrescu în Dosarul nr. 4.079/86/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.151

din 13 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 „alin. (1)—(5)” din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Lucreția Bobe și Claudia Bobe în Dosarul nr. 684/310/2010 al Judecătoria Sinaia, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.747D/2010.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta este nemotivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 684/310/2010, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 „alin. (1)—(5)” din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Lucreția Bobe și Claudia Bobe într-un litigiu având ca obiect o rectificarea de carte funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, fără a indica încălcarea vreunei dispoziții constituționale, solicită admiterea excepției pentru motivul că prin Decizia nr. 723/2010, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. 33 din Legea nr. 7/1996 și, ca atare, „acțiunea reclamanților a rămas fără obiect”.

Judecătoria Sinaia consideră că excepția este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate definesc operațiunile de rectificare și modificare a înscrisurilor din cartea funciară și modalitățile în care acestea pot opera. Scopul notării acestor acte și fapte juridice îl constituie exclusiv publicitatea drepturilor reale imobiliare, deci opozabilitatea lor în raport cu terții.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 33 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006, având următorul conținut:

„Art. 33. — (1) În cazul în care cuprinsul cărții funciare nu corespunde, în privința înscrierii, cu situația juridică reală, se poate cere rectificarea sau, după caz, modificarea acesteia.

(2) Prin rectificare se înțelege radierea, îndreptarea sau menționarea înscrierii oricărei operațiuni, susceptibilă a face obiectul unei înscrieri în cartea funciară.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Lucreția Bobe și Claudia Bobe în Dosarul nr. 684/310/2010 al Judecătoriei Sinaia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.187

din 15 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

(3) Prin modificare se înțelege orice schimbare privitoare la aspecte tehnice ale imobilului, schimbare care nu afectează esența dreptului care poartă asupra aceluși imobil. Modificarea nu se poate face decât la cererea titularului dreptului de proprietate.

(4) Rectificarea înscrierilor în cartea funciară se poate face fie pe cale amiabilă, prin declarație autentică, fie în caz de litigiu, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.

(5) Erorile materiale săvârșite cu prilejul înscrierilor în cartea funciară pot fi îndreptate la cerere sau din oficiu.”

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia nu indică nicio dispoziție constituțională căreia i-ar contraveni prevederile de lege criticate, ceea ce încalcă dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. În aceste condiții, Curtea nu poate exercita controlul de constituționalitate, deoarece nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește motivarea acesteia, excepția urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia textul art. 33 din Legea nr. 7/1996, a fost declarat neconstituțional prin Decizia nr. 723 din 1 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, Curtea constată că prin decizia menționată a fost declarat neconstituțional numai alin. (6) al acestui articol. La data sesizării, acest text de lege își încetase aplicarea potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, astfel că instanța în mod corect a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 în redactarea actuală.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București, prin administratorul judiciar Societatea Comercială RVA Insolvency Specialists S.P.R.L. din București, în Dosarul nr. 11.584/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 510D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 438 din 7 aprilie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 11.584/95/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București, prin administratorul judiciar Societatea Comercială RVA Insolvency Specialists S.P.R.L. din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva sentinței prin care au fost acordate drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că dispozițiile legale criticate, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 169/2010, încalcă dreptul de proprietate, în speță dreptul de dispoziție ca atribut al dreptului de proprietate, ca urmare a suspendării tuturor cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată, ceea ce face imposibilă scoaterea de pe tabelul creditorilor a acelor persoane care nu au o creanță certă, lichidă și exigibilă în baza unei hotărâri definitive și irevocabile. Mai mult, dispozițiile art. 36 din Legea nr. 85/2006 încalcă dreptul de liber acces la justiție, drept ce nu poate fi îngrădit în exercitarea sa prin nicio lege, în condițiile în care art. 21 din Constituție consacră aplicarea principiilor statuate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privitoare la un proces echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „PSV Company” — S.A. din București, prin administratorul judiciar Societatea Comercială RVA Insolvency Specialists S.P.R.L. din București, în Dosarul nr. 11.584/95/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

„Art. 36. — *De la data deschiderii procedurii se suspendă de drept toate acțiunile judiciare, extrajudiciare sau măsurile de executare silite pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau bunurilor sale.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate, precum și dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 care privește dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică, în esență, modificarea adusă art. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, intervenție legislativă prin care s-a eliminat posibilitatea continuării judecării căilor de atac promovate de debitori.

Or, Curtea constată că asemenea susțineri, care vizează, practic, modificarea unor soluții legislative în sensul dorit de autorul excepției, nu pot avea caracterul unor veritabile critici de neconstituționalitate. Totodată, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”. În consecință, având în vedere și Decizia nr. 438 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.256

din 22 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4)
din Legea energiei electrice nr. 13/2007

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Feromela Daniela Ghițan și Sorin Ghițan în dosarele nr. 5.780/318/2010 și nr. 5.781/318/2010 ale Judecătoria Târgu Jiu, și care fac obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 4.030D/2010 și nr. 4.031D/2010.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 8 septembrie 2011 și au fost consemnate în încheierea de la aceea dată, când, având nevoie de timp pentru deliberare, Curtea a amânat pronunțarea la data de 15, la 20 și, apoi la 22 septembrie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 5.780/318/2010 și nr. 5.781/318/2010, **Judecătoria Târgu Jiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007**, excepție ridicată de Feromela Daniela Ghițan și Sorin Ghițan în cauze civile având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (1) și (5), precum și prevederilor art. 480, 481 și 482 din Codul civil, art. 1 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Arată că sunt proprietari ai unui teren pe care sunt amplasați doi stâlpi ai C.E.Z. Distribuție S.A. Oltenia, fapt ce „le afectează proprietatea și le distruge sănătatea”.

Judecătoria Târgu Jiu consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât acest text de lege este conform cu normele constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, potrivit căroră „*Terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului.*”

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (1) și (5) referitoare la proprietatea privată. De asemenea, consideră că reglementarea criticată contravine prevederilor art. 480, 481 și 482 din Codul civil, art. 1 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, precum și Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, prilej cu care a statuat că acestea nu contravin Legii fundamentale.

În acest sens, sunt Decizia nr. 232 din 21 aprilie 2005 și Decizia nr. 276 din 24 februarie 2009, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 23 iunie 2005 și, respectiv, nr. 171 din 19 martie 2009, precum și Decizia nr. 1.066 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 4 august 2009, sau Decizia nr. 1.046 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 4 octombrie 2010, prin care Curtea a reținut că legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

De aceea, prin prevederile art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale. Mai mult, Curtea a arătat că exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice, cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora, deși are ca efect lipsirea celor interesați de o parte din veniturile

imobiliare, nu reprezintă o expropriere, ci se referă doar la posibilitatea de folosire a bunurilor, ceea ce nu contravine dispozițiilor constituționale referitoare la protecția proprietății private.

De asemenea, prin Decizia nr. 89 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 10 aprilie 2009, Curtea a stabilit că înființarea instalațiilor și executarea lucrărilor la capacitățile energetice pentru buna funcționare a acestora reprezintă un interes general major și, ca atare, legiuitorul este pe deplin competent să stabilească condițiile exercitării dreptului de proprietate.

În acest context, Curtea apreciază că nimic nu împiedică persoana care a suferit un prejudiciu, în urma operațiunilor de realizare și re tehnologizare a capacităților energetice care se execută asupra terenurilor proprietate privată, de a solicita statului repararea pagubei produse, potrivit dispozițiilor dreptului comun.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Totodată, analizând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională observă că se lasă statului o marjă de apreciere, în funcție de nevoia reală a comunității în adoptarea măsurii de privare de proprietate.

Recent, în Hotărârea din data de 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Mirela Cernea și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, „într-un domeniu atât de complex și de delicat ca cel al strategiei naționale în domeniul energetic, statul dispune de o marjă largă de apreciere pentru a-și desfășura politicile sale de interes general.” Prin decizia pronunțată în această cauză, instanța europeană a reținut că unul dintre principalele argumente prezentate de către toți reclamantii în sprijinul tezei conform căreia restricțiile aduse exercitării dreptului lor de proprietate ar fi disproportionat se bazează pe faptul că nu au primit nicio despăgubire care să compenseze drepturile de uz și de servitute concesionate titularii autorizației de exploatare a capacității energetice amplasate pe terenul lor.

Caracterul proporțional al unei atingeri aduse dreptului la respectarea bunurilor poate să depindă de existența unor garanții de procedură, care să asigure că punerea în aplicare a

sistemului și impactul său asupra proprietarului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile; or, legile naționale adoptate succesiv în domeniul energetic conțin, într-adevăr, asemenea garanții. În ceea ce privește accesul titularilor de licențe la terenul persoanelor pe care au fost înființate capacități energetice, în vederea efectuării unor operațiuni de revizie, de întreținere și de reparație, exercitarea dreptului de uz și de servitute a fost condiționată de respectarea principiilor echității și minimeii afectări a dreptului de proprietate. În plus, aceste legi definesc în mod clar drepturile și obligațiile care le revin titularilor de licențe de funcționare a capacităților energetice și, respectiv, proprietarilor terenurilor pe care se află aceste capacități.

De altfel, și Curtea de Justiție a Uniunii Europene, a reținut că „drepturile fundamentale, în special dreptul de proprietate, nu apar ca prerogative absolute, ci trebuie luate în considerare prin raportare la funcția lor în societate. Aceasta înseamnă că restricțiile ce răspund unor obiective de interes general nu constituie, în raport cu scopul urmărit, o intervenție nemăsurată și intolerabilă care ar aduce atingere însăși substanței dreptului garantat”.

Așa fiind, Curtea constată că prevederile art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 nu consacră trecerea în proprietatea statului a terenului pe care se află rețele electrice de distribuție, ci prevede că acesta este și rămâne proprietatea publică a statului, dreptul de proprietate dobândit fiind afectat de această sarcină, așa cum prevede art. 44 alin. (7) din Constituție, potrivit căruia „*Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea unei bune vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*”

În sfârșit, Curtea observă că, în prezenta cauză, critica formulată se fundamentează și pe compararea prevederilor ce fac obiectul excepției cu alte texte legale. Or, asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, ci a instanțelor de judecată ori a legiuitorului, după caz, întrucât, așa cum Curtea a stabilit în jurisprudența sa, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea aceluia text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată de Feromela Daniela Ghițan și Sorin Ghițan în dosarele nr. 5.780/318/2010 și nr. 5.781/318/2010 ale Judecătorei Târgu Jiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2011 al Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 10/2011 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2011 și unele măsuri financiare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2011 al Regiei Autonome „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli reprezintă limite maxime și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate, cu aprobarea Guvernului, la propunerea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, operatorul economic poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite conform legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Sulfina Barbu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 26 octombrie 2011.

Nr. 1.071.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați
Galați, Str. Portului nr. 32
Cod unic de înregistrare RO 1644670

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT
PE ANUL 2011**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2011 Rectificat
0	1	2	3	4
I		VENITURI TOTALE + ALTE SURSE	1	76.447,17
A		VENITURI TOTALE	2	74.714,00
	1	Venituri din exploatare, din care:	3	72.374,00
	a)	din producția vândută	4	29.300,00
	b)	din vânzarea mărfurilor	5	
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	6	39.538,00
		subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	7	39.538,00
		Venituri amânate	8	
		transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	9	
	d)	producția de imobilizări	10	400,00
	e)	alte venituri din exploatare din care:	11	3.136,00
		din vanzari nave	11a	
	2	Venituri financiare, din care:	12	2.340,00
	a)	din imobilizări financiare	13	
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	14	
	c)	din dobânzi	15	40,00
	d)	alte venituri financiare	16	2.300,00
	3	Venituri extraordinare	17	
B		ALTE SURSE	18	1.733,17
		- proiecte cu finantare nerambursabila - derulate M.D.R.T.	18a	733,17
		- proiecte cu finantare nerambursabila - prefinanțare U.E.	18b	1.000,00
II		CHELTUIELI TOTALE + ALTE SURSE	19	76.447,17
A		CHELTUIELI TOTALE	20	74.714,00
B	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	21	72.534,00
	a)	cheltuieli materiale	22	7.209,20
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	23	700,00
	c)	cheltuieli privind mărfurile	24	
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	25	31.581,93
	d1	ch. cu salariile	26	22.719,80
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	27	7.639,73
		-ch. privind contribuția la asigurări sociale	28	5.689,80
		-ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	29	136,77
		-ch. privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	30	1.422,45
		-ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	31	390,71
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	32	1.222,40
		d3.1).ch. sociale prevazute prin art.21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	33	452,40
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	34	
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	35	
		d3.2) tichete de masă	36	770,00
		d3.3) tichete de vacanță	37	
	e)	ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	38	4.550,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	39	85,00
	g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	40	5.800,00
	h)	ch. cu prestațiile externe, din care	41	20.505,97
	h1)	- dragaj	41a	5.600,00
	h2)	- lucrări de întreținere și construcții hidrotehnice	41b	4.300,00
	h3)	- întreținere și reparații nave, utilaje	41c	1.700,00
	i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	42	2.101,90
	i1)	-contract de mandat	43	80,30
	i2)	- ch. de protocol, din care:	44	65,00
		- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	45	
	i3)	- ch. de reclamă și publicitate, din care:	46	10,00
		-tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	47	
		-tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	48	
	i4)	-ch. cu sponsorizarea	49	
	i5)	-ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	50	
	i6)	-ch. cu redevența pentru concesionarea bunurilor	51	
2		Cheltuieli financiare, din care:	52	2.180,00
	a)	cheltuieli privind dobânzile	53	
	b)	alte cheltuieli financiare	54	2.180,00
3		Cheltuieli extraordinare	55	
C		CHELTUIELI DIN ALTE SURSE	56	1.733,17
		- proiecte cu finanțare nerambursabila - derulate prin M.D.R.T.	56a	733,17
		- proiecte cu finanțare nerambursabila - prefinanțare U.E.	56b	1.000,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	57	0,00
IV		IMPOZIT PE PROFIT	58	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	59	
	1	Rezerve legale	60	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	61	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	62	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	63	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	64	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.60,61,62,63,64	65	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	66	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	67	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	68	
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	69	96.105,00
	1	Surse proprii	70	2.100,00
	2	Alocații de la buget	71	
	3	Credite bancare	72	
	a)	- interne	73	
	b)	- externe	74	
	4	Alte surse	75	94.005,00

		-cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă conform OUG 187/2002, Legea de ratificare 120/2003, Contractul de finanțare 21490/2002	75a	40.986,00
		- investiții ale operatorilor economici cu capital de stat	75b	2.500,00
		- alte transferuri- cheltuieli neeligibile ISPA conform OMFP 304/2007	75c	
		-proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile- programe din FC conform Program operational sectorial transporturi 2007-2013	75d	
		- alte facilități și instrumente postaderare - Proiect IRIS Europe II	75e	2.973,00
		- pregătire proiect tehnic pe sectorul comun româno-bulgar	75f	2.535,00
		- rețea de borne geodezice pe malurile Dunării	75g	1.260,00
		- monitorizarea condițiilor de navigație pe sectorul Călărași - Brăila	75h	8.105,00
		- studiu de fezabilitate pentru apărări de maluri pe canalul Sulina - Etapa II și extinderea de la Hm 80 la Mm 34 (aproximativ 71 km)	75i	0,00
		- îmbunătățirea condițiilor de navigație pe sectorul Călărași-Brăila, etapa I	75j	35.646,00
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	76	96.105,00
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	77	96.105,00
		-cheltuieli din surse proprii	77a	2.100,00
		-cheltuieli aferente programelor cu finanțare rambursabilă conform OUG 187/2002, Legea de ratificare 120/2003, Contractul de finanțare 21490/2002	77b	40.986,00
		- investiții ale operatorilor economici cu capital de stat	77c	2.500,00
		- alte transferuri- cheltuieli neeligibile ISPA conform OMFP 304/2007	77d	
		-proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile- programe din FC conform Program operational sectorial transporturi 2007-2013	77e	
		- alte facilități și instrumente postaderare - Proiect IRIS Europe II	77f	2.973,00
		- pregătire proiect tehnic pe sectorul comun româno-bulgar	77g	2.535,00
		- rețea de borne geodezice pe malurile Dunării	77h	1.260,00
		- monitorizarea condițiilor de navigație pe sectorul Călărași - Brăila	77i	8.105,00
		- studiu de fezabilitate pentru apărări de maluri pe canalul Sulina - Etapa II și extinderea de la Hm 80 la Mm 34 (aproximativ 71 km)	77j	0,00
		- îmbunătățirea condițiilor de navigație pe sectorul Călărași-Brăila, etapa I	77k	42.265,00
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	78	
	a)	interne	79	
	b)	externe	80	
VIII		REZERVE, din care:	81	
	1	Rezerve legale	82	
	2	Rezerve statutare	83	
	3	Alte rezerve	84	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	85	
	1	Venituri totale	86	74.714,00
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	87	74.714,00
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	88	765
	4	Nr. mediu de salariați total	89	773
	5	Fond de salarii, din care:	90	22.719,80
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	91	22.619,80
	b)	alte cheltuieli cu personalul	92	100,00
	6	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană)	93	2.438,53

7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană)	94	
8	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană)	95	
9	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	96	5,95
10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000	97	1.000,00
11	Plăți restante	98	
	a) prețuri curente	99	
	b) prețuri comparabile	100	
12	Creanțe restante	101	794,64
	a) prețuri curente	102	794,64
	b) prețuri comparabile	103	794,64

Indicatorul fizic — măsurători topografice, exprimat în km ridicări hidrografice

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Nr. 234 din 20 octombrie 2011

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 2.698 din 24 octombrie 2011

ORDIN

privind revizuirea mediei numărului de locuitori prevăzute în tabelul 2 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare

Având în vedere prevederile art. III alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — Media numărului locuitorilor corespunzător grupei, pe categorii de unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, prevăzută în tabelul 2 din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, se modifică conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Media numărului de locuitori calculată pe baza numărului locuitorilor pe fiecare unitate administrativ-teritorială la 1 ianuarie 2011 comunicată de către Institutul Național de Statistică se utilizează de către instituțiile prefectului pentru

stabilirea numărului maxim de posturi, pentru anul 2012, pentru fiecare unitate administrativ-teritorială.

Art. 3. — (1) În termen de 20 de zile de la publicarea prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, prefectul comunică numărul maxim de posturi aferent anului 2012, pe fiecare unitate/subdiviziune administrativ-teritorială.

(2) Comunicările se transmit, în format electronic, și către Ministerul Administrației și Internelor, Direcția pentru politici fiscale și bugetare locale, la adresa dpfbl@mai.gov.ro

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Tabelul 2. Media numărului locuitorilor corespunzător grupei, pe categorii de unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale

Nr. crt.	Grupe în funcție de numărul de locuitori	Comune	Orașe	Municipii	Județe	Sectoare ale municipiului București	Municipiul București
0	1	2	3	4	5	6	7
1.	cel mult 1.500	1.164	X	X	X	X	X
2.	1.501—3.000	2.255	2.531	X	X	X	X
3.	3.001—5.000	3.818	4.152	X	X	X	X
4.	5.001—10.000	6.218	7.347	X	X	X	X
5.	10.001—20.000	11.207	12.792	17.166	X	X	X
6.	20.001—50.000	X	25.944	31.397	X	X	X
7.	50.001—100.000	X	X	71.321	X	X	X
8.	100.001—200.000	X	X	131.915	X	X	X
9.	200.001—400.000	X	X	280.773	X	X	X
10.	cel mult 500.000	X	X	X	362.193	X	X
11.	cel puțin 500.001	X	X	X	654.418	X	X
12.	sectoare ale municipiului București	X	X	X	X	324.696	X
13.	municipiul București	X	X	X	X	X	1.937.421

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 527386